

15. dan, 8. 10. 2025.

Nakana:

Molimo za vjeru da će Bog izvoditi čuda po našim molitvama.

Sveto pismo:

Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!« (Iv 2, 5)

Razmatranje:

Vrijeme juri, neopisivo brzo leti. Još „jučer“ sam imala 16. Sanjala sam velike snove. Proputovat ću svijet, bit ću hrabra, bit ću posebna, pokazat ću svima koliko vrijedim, završit ću fakultet i biti najbolja profesorica. Učit ću školsku djecu pravim, istinskim vrijednostima i velikim idealima. Mnogo toga sam sanjala kad sam imala 16. Danas, imam 44 godine. Nisam proputovala svijet, ne podučavam djecu, nisam ni mudra ni pametna, nemam karijeru, a život mi je pred očima projurio poput ubrzanog filma, i još uvijek nezaustavljivo juri...

Međutim, nisam nesretna. Nisam neispunjena. Nisam ni neostvarena. Moja prva, najveća, duboka i istinska sreća se dogodila kada sam imala 29. Neopisiva, strahovita bol parala mi je utrobu, dugo i uporno... a onda se začuo vrisak i plač, a bol je iste sekunde nestala. Tada sam prvi put osjetila što znači biti istinski sretan. To je bio Andrija. Dvije godine nakon, mislila sam da ću umrijeti, ali to mi je donijelo Sandru. Tu priča ne završava. S Miriam, upravo kad sam shvatila da više ne

mogu trpjeti bol - opet se začuo plač... I na kraju, Filipa nije trebalo dugo čekati. Nikada neću zaboraviti uzbudjeni povik medicinske sestre: „O Bože, brzo, ovo je hitno za boks!“ Danas, moj je život sjajniji od svih snova, uzbudljiviji od svakog maštanja, bogatiji od svega što sam mogla zaželjeti, ispunjeniji nego što sam ikad zamišljala! Moj je život sretniji od svake sretne priče! Riječima se ne može opisati veličina toga Dara kojega smo primili od Boga. Moje tijelo, toliko savršeno da na svijet donese još jedno, dva, tri, četiri ljudskih bića...! To je čarolija, to je san, to je čudo nestvarno, a opet - to je istina, stvarnost, to je sreća, to je Ljubav! Svaki dan zahvaljujem dragom Bogu za svoje četvoro djece. Uistinu ne znam čime sam zaslужila ovakvu golemu sreću.

Jelena Miriam Kuljiš

Molitva:

Sveti Leopolde Bogdane Mandiću, koji si za svoga zemaljskoga života iskazivao nježnu ljubav prema Blaženoj Djevici Mariji, našoj dragoj Majci, i za uzvrat bio obdarjen mnogim milostima, a sada si s Njom u blaženstvu, moli je da svrati svoj pogled na našu bijedu i da se prema nama uvijek pokaže milosrdnom majkom. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vjeke vjekova, amen.